

дъщеря и те е лишилъ отъ слухъ, да не ти е жалко, че не чувашъ гласа ѝ. Наслаждавай се отъ вида ѝ и благодари. Не искай да чувашъ думитѣ ѝ, да не би да се огорчишъ и дойдешъ въ противорѣчие съ себе си. Двѣ добрини на земята не може да се събератъ на едно мѣсто. Ако Господь те е свързалъ съ грозната царска дъщеря и те е лишилъ отъ зрѣние, отъ врѣмненнитѣ илюзии на земния животъ, пакъ благодари. Наслаждавай се на добрия ѝ говоръ, на сладкия ѝ езикъ; не искай да видишъ нейния външенъ видъ и образъ, защото ще изгубишъ и това, което имашъ. Доброто не всѣкога е облѣчено въ царска мантия. Доброта и красота само на Небето живѣятъ заедно. Тукъ, на тоя свѣтъ, тъй е — добро и зло се редуватъ въ човѣшкия животъ. Ако въ единъ животъ Богъ те свързва съ злото, благодари Му. Не се утѣснявай. Не знаешъ дълбокитѣ причини защо това е сторено. Знай, че цѣлѣта е за добро. Съ врѣме ще разберешъ великата любовъ на Небето. Ако въ другъ животъ те свърже съ доброто, благодари Му и не желай да облѣчешъ царска мантия и да се любишъ на своя изгледъ. Не търси да примиришъ доброто и злото въ себе си: то е невъзможно. Това ти се дава, за да се учишъ да познавашъ дълбокитѣ работи на живота на Духа. Твоитѣ неджзи ще се махнатъ, когато сърцето ти се отвори, Духътъ дойде и душата ти се съедини съ Него.

(Бесѣда държана на 20 априлий 1914 г. въ София).

